

Identificació de l'expedient

Resolució de sobreseïment del procediment sancionador núm. PS 47/2022, referent a l'Institut Municipal d'Hisenda de l'Ajuntament de Barcelona

Antecedents

1. En data 5/10/2021, va tenir entrada a l'Autoritat un escrit pel qual una persona formulava una denúncia contra l'Institut Municipal d'Hisenda de l'Ajuntament de Barcelona (en endavant, l'IMH), amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa sobre protecció de dades personals. En concret, la persona denunciant es queixava que l'IMH va notificar una comunicació dirigida a l'ens al que representava, l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter Llobregat (en endavant, EAATL), en el seu domicili particular, sense que s'hagués facilitat aquesta dada.

En la denuncia es posava de manifest que en el procediment tributari (...), referit a l'EAATL, l'IMH practicà la primera notificació, consistent en un requeriment, en el domicili de l'EAATL; i quan aquest dona compliment al requeriment mitjançant escrit de 23/07/2022, el representant – aquí denunciant – va facilitar expressament el domicili de l'EAATL a efectes de posteriors notificacions, domicili aquest que, com s'ha dit, era en el que es va practicar la primera notificació del procediment.

Juntament amb la denúncia, aportava la resolució consistent en una '*Comunicació a l'interessat*', notificada en el domicili particular de l'aquí denunciant i en la que s'informava: "*Amb relació a l'escrit de referència en resposta al requeriment (...), l'informo que: queda atès l'esmentat requeriment i es donen per concloses les actuacions*'.

2. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 399/2021), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (d'ara endavant, LPAC), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador.

3. En aquesta fase d'informació, en data 25/05/2022 es va realitzar una petició d'informació a la persona denunciant per tal que aportés els documents citats a la denúncia però que no s'havien aportat. Aquests documents són:

- Notificació de data 9/07/2021, del requeriment dirigit per l'IMH a l'EAATL (expedient tributari ref. (...)), adreçada al domicili de l'EAATL.
- Escrit de l' EAATL, de data 23/07/2021, en resposta a l'anterior requeriment.

4. En data 10/06/2022, la persona denunciant va respondre la petició i va aportar la notificació de 9/07/2021 i l'escrit de 23/07/2021 referits en l'anterior precedent.

5. En data 17/06/2022, també en el si d'aquesta fase, l'Àrea d'Inspecció de l'Autoritat va requerir l'IMH perquè informés sobre com va obtenir l'adreça particular de la persona aquí denunciant, i la base jurídica que justificaria la notificació de la comunicació en el domicili particular de la persona denunciant.

6. En data 4/07/2022, l'IMH va respondre el requeriment esmentat a través d'un escrit en què exposava el següent:

- Que l'adreça particular de l'aquí denunciant es va obtenir a través de la bases de dades de l'IMH.
- Que la base jurídica que justificava la notificació de la comunicació en el domicili particular de la persona denunciant, alhora, representant de l'ens al que anava adreçada, és l'article 110.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària (en endavant, LGT), que regula la pràctica de les notificacions en els procediments iniciats d'ofici en l'àmbit tributari.
- Que el procediment tributari en qüestió s'havia iniciat d'ofici per part de l'IMH i que, per tant, ostentant la persona denunciant la condició de representant, la notificació era conforme a dret.
- També citava els articles 48 i 7.2 LGT i al·legava que *"l'article 48 de la LGT disposa que el domicili fiscal de les persones físiques és el lloc on tinguin la seva residència habitual. Per tant, en el present cas, l'IMH s'ha ajustat al que disposa la norma tributària d'aplicació. Quan a les fonts de l'ordenament jurídic tributari, l'article 7.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre (LGT), disposa que els procediments tributaris es regeixen per la LGT, per la normativa de drets i garanties dels contribuents, per les Lleis pròpies dels tributs i la resta de normes dictades en el seu desenvolupament i, de forma supletòria a les normes tributàries, les disposicions generals del dret administratiu i preceptes del dret comú"*.

7. En data 12/07/2022, la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar un procediment sancionador contra IMH per una presumpta infracció prevista a l'article 83.5.a), en relació a l'article 5.1.a); ambdós del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes (en endavant, RGPD). Així mateix, va nomenar persona instructora de l'expedient la senyora (...), funcionària de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Aquest acord d'iniciació es va notificar a l'entitat imputada en data 14/07/2022.

8. A l'acord d'iniciació es concedia a l'entitat imputada un termini de 10 dies hàbils per formular al·legacions i proposar la pràctica de proves que considerés convenientes per defensar els seus interessos.

9. En data 27/07/2022, l'IMH va formular al·legacions a l'acord d'iniciació, que s'aborden a l'apartat 3 dels fonaments de dret.

Fonaments de dret

1. Són d'aplicació a aquest procediment el que preveuen l'LPAC i l'article 15 del Decreto 278/1993, segons el que preveu la DT 2a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5.k) i 8.2.j) de la Llei

32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2. Tal i com consta a l'antecedent 7è, aquesta Autoritat va acordar iniciar un procediment sancionador contra l'IMH, per una presumpta infracció prevista a l'article 83.5.a), en relació a l'article 5.1.a) RGPD, en considerar com a provats els fets següents:

En el procediment tributari (ref. (...)) referent a l'ens EAATL, l'IMH va practicar una primera notificació, consistent en un requeriment, en el domicili de l'ens. En l'escrit de resposta al dit requeriment, la persona aquí denunciada, en la seva condició de representant de l'EAATL, va fer constar expressament el mateix domicili de l'ens a efectes de notificacions. Tanmateix, en data 09/07/2021, l'IMH va notificar la comunicació que donava per concloues les actuacions del procediment en el domicili particular de la persona aquí denunciada.

3. L'IMH ha formulat al·legacions davant l'acord d'iniciació amb les quals posa de manifest que la seva actuació en la pràctica de la notificació al domicili del representant de l'EAATL, és conforme a dret.

L'entitat imputada invoca l'article 6 RGPD, que regula la licitud del tractament, com a norma habilitadora de la seva actuació, i concretament cita els seus apartats c) i e) [*"c) el tractament és necessari per complir una obligació legal aplicable al responsable del tractament; (...) e) el tractament és necessari per al compliment d'una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament"*]; en connexió amb el previst a l'article 8 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (en endavant, LOPDGD) que disposa: *"Tractament de dades per obligació legal, interès públic o exercici de poders públics. 1. El tractament de dades personals només es pot considerar fonamentat en el compliment d'una obligació legal exigible al responsable, en els termes que preveu l'article 6.1.c) del Reglament (UE) 2016/679, quan així o prevegi una norma de dret de la Unió Europea o una norma amb rang de llei, que pot determinar les condicions generals del tractament i els tipus de dades objecte d'aquest això com les cessions que escaiguin com a conseqüència del compliment de l'obligació legal. Aquesta norma pot imposar igualment condicions especials al tractament, com ara l'adopció de mesures addicionals de seguretat o d'altres establertes al capítol IV del Reglament (UE) 2016/679. 2. El tractament de dades personals només es pot considerar fonamentat en el compliment d'una missió duta a terme en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable, en els termes que preveu l'article 6.1.e) del Reglament (UE) 2016/679, quan derivi d'una competència atribuïda per una norma amb rang de llei."*

Exposa que les actuacions efectuades per l'IMH responen a la competència que té atribuïda l'administració tributària en ordre a l'aplicació dels tributs i que es desenvolupa *"a través dels procediments administratius de gestió, inspecció i recaptació i demés previstos en aquest títol"* de conformitat amb l'article 83.3 LGT, i ressalta que el cas que ens ocupa versa sobre un procediment tributari iniciat d'ofici sobre el *'control de les declaracions, autoliquidacions i comunicacions de dades relatives a l'impost d'activitats econòmiques i el preu de recollida de residus comercials i industrials'*. Per tot, considera que el tractament és lícit atès que queda emparat pels apartats c) i e) de l'article 6 RGPD i *'que aquestes dades s'han utilitzat per part de l'IMH en l'exercici de les seves funcions i potestats d'Administració Tributària al servei de l'interès públic amb fins tributaris i en compliment d'una obligació legal'*.

Seguidament, l'IMH invoca, en defensa de la seva actuació, l'article 110.2 LGT, que sobre el "*lloc de pràctica de les notificacions*" preveu que "*en els procediments iniciats d'ofici, la notificació es pot practicar en el domicili fiscal de l'obligat tributari o el seu representant, en el centre de treball, en el lloc on es desenvolupi l'activitat econòmica o en qualsevol altre que sigui adequat a aquesta finalitat*"; així com l'article 48 LGT, que disposa que el domicili fiscal de les persones físiques és el lloc on tinguin la seva residència habitual. I en base a aquests preceptes, considera que la notificació és ajustada a dret.

Per últim, assenyalava que "*quan a les fonts de l'ordenament jurídic tributari, l'article 7.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre (LGT) disposa que els procediments tributaris es regeixen per la LGT, per la normativa de drets i garanties dels contribuents, per les Lleis pròpies dels tributs i la resta de normes dictades en el seu desenvolupament i, de forma supletòria a les normes tributàries, les disposicions generals del dret administratiu i preceptes del dret comú*".

A la vista de les anteriors al·legacions a l'acord d'inici, examinada la documentació incorporada a l'expedient, i analitzat detingudament el marc normatiu d'aplicació, cal concloure que els fets inicialment imputats en el present cas no es poden considerar constitutius d'una infracció administrativa.

Així, cal tenir en compte la literalitat de l'article 110.2 LGT invocat per l'IMH, relatiu al "*lloc de pràctica de les notificacions*" que preveu que: "*En els procediments iniciats d'ofici, la notificació es pot practicar en el domicili fiscal de l'obligat tributari o el seu representant, en el centre de treball, en el lloc on es desenvolupi l'activitat econòmica o en qualsevol altre que sigui adequat a aquesta finalitat*". Aquest precepte doncs contempla expressament la possibilitat de practicar les notificacions en els procediments tributaris iniciats d'ofici, com és el cas del procediment que ens ocupa, en el domicili fiscal del representant de l'obligat tributari.

Altrament, analitzada la normativa tributària, aquesta no preveu cap matis respecte al possible supòsit, com en el cas que ens ocupa, de que l'obligat tributari, en la seva primera intervenció en el procediment iniciat d'ofici, faciliti un domicili a efectes de notificacions.

Així mateix es té en compte el que estableix l'article 7.2 de la mateixa LGT, en relació a les fonts de l'ordenament tributari, i l'aplicació supletòria de les disposicions generals del dret administratiu.

Per tant, tot i que la persona aquí denunciada, representant de l'EAATL, va designar un domicili a efectes de notificacions i que, a més, l'IMH va notificar la primera resolució del procediment en el domicili de l'EAATL, atesa la literalitat dels citats preceptes legals, no es pot considerar que l'actuació de l'IMH constitueixi una infracció, al existir una norma legal que habilita expressament la possibilitat de notificar les resolucions tributàries dels procediments iniciats d'ofici en el domicili fiscal del representant de l'obligat tributari.

Així les coses, el tractament de dades personals objecte de denúncia tindria empara en les bases jurídiques dels apartats c) i e) de l'article 6.1 de l'RGPD, que determinen la licitud d'aquells tractaments que, com és el cas, tenen base en el compliment d'una obligació legal i en l'exercici de poders públics conferit al responsable.

Tanmateix, no és sobrer posar de manifest que el dret a la protecció dades personals és un dret fonamental i que la normativa que el regula té, per pròpia definició, caràcter transversal, de forma que tota norma, sigui de l'àmbit que sigui (en aquest cas, tributari), s'ha d'interpretar sempre a la llum de les garanties i principis consagrats per la normativa que regula aquell dret, de manera que quan es faciliti un domicili específic a efectes de notificacions, el tractament de dades personals més respectuós amb dita normativa és la pràctica de les notificacions en el domicili expressament designat a aquests efectes, per l'obligat tributari o el seu representant, amb caràcter preferent respecte la resta d'alternatives previstes a l'article 110.2 LGT.

Per tot l'exposat, a la vista de les circumstàncies concretes del supòsit objecte d'aquesta resolució i de la normativa analitzada, no procedeix sostenir la imputació formulada inicialment contra l'IMH. En conseqüència, correspon sobreseure el present procediment de conformitat amb l'article 20.1.a) del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya.

Per tot això, resolc:

1. Declarar el sobreseïment del procediment sancionador 47/2022, relatiu a l'IMH.
2. Notificar aquesta resolució a l'IMH i a la persona denunciada.
3. Ordenar que es publiqui la resolució al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, les persones interessades poden interposar, amb caràcter potestatiu, un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveuen l'article 123 i següents de l'LPAC. També es pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius, en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les persones interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per defensar els seus interessos.

La directora